

for at holde sig i god form, for at holde sig sunde og for at bevare deres sociale netværk, er ministeren så slet ikke bekymret over, at når man reducerer folks muligheder for at komme ud og opøge de her ting, vil det komme de her ældre mennesker så meget til skade, at de udsagn, vi kommer med om alle andre ældre, altså ikke gælder for handicappede ældre?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen jeg vil gerne gentage endnu en gang, at sådan som merudgiftsydelsen er udformet, sådan som vi har indgået et forlig, er den knyttet til den erhvervsaktive periode og har været ment som en kompensation, der kunne indtræde i forbindelse med aktiviteter i den erhvervsaktive alder. Så kan der jo også, når man kommer højere op i alderen, ske funktionsnedsættelse af andre grunde, og der er det så de samme forhold, der gør sig gældende i forhold til pensionister og de muligheder, der er for støtte der.

Og det hele ændrer ikke ved, at Socialdemokraterne nu har fremsat et forslag gående på et element, der indgår i det forlig, vi har om førtidspensionsreformen, og som vi netop skal til at drøfte nærmere, når vi får redegørelsen.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg tror, vi er mange, der er enige med ministeren i, at det her er en del af førtidspensionsreformen – der var det også oppe at vende – og at den skal evalueres og vi skal se på ændringer. Men inden de ændringer træder i kraft, vil der jo i hvert fald gå et par år, sådan som hastigheden normalt er fra socialministerens side. Og der er jo meget, der kan undre. Og noget af det, der jo nok har undret mange, er, at man lige pludselig kan miste bevillingen til merudgifter.

Da vi indgik forlig om førtidspensionsreformen, budgetterede ministeren med, at der i 2004 ville blive brugt 164 mio. kr. til merudgiftsydelse. Det reelle forbrug var kun 75 mio. kr. I 2005 budgetterede vi med – det var den aftale, vi indgik med ministeren – at der ville være udgifter på 268 mio. kr. Det reelle tal i 2005 var 166 mio. kr., altså 100 mio. kr. mindre på det her område. Og jeg tror, vi er mange, der i hvert fald er overraskede over, at ældre, der har haft ret til at få en merudgift betalt, lige pludselig står med en meget stor ekstraregning, fordi de fylder 65 år og rammer det loft, så de ikke længere kan få den.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

I forhold til det sidste må jeg simpelt hen forundres. Nu har jeg netop citeret fra forligsteksten, hvor det meget klart fremgår, at partierne, der indgik forliget, har forholdt sig til hele det her tema og meget nøje har beskrevet, hvordan og hvorledes man syntes man skulle takle overgangen fra det at være under 65 år til at blive over 65 år og folkepensionist. Det fremgår meget klart af forligsteksten, og derfor kan det ikke komme som nogen overraskelse for hr. René Skau Björnsson, medmindre han overhovedet ikke har forberedt sig inden fremsættelsen af det her lovforslag.

Og jeg bliver nødt til endnu engang at understrege, at det her er et forlig, der er indgået mellem en række partier. Og der har jeg da en forventning om, at Socialdemokraterne ønsker at stå ved det forlig og dermed også vil tage tingene i den rigtige rækkefølge, nemlig at nu kommer redegørelsen, og så tager vi en diskussion om de forskellige elementer, der indgår.

Så ved jeg ikke, hvad det er, hr. René Skau Björnsson hentyder til i forbindelse med tempoet for lovforslagene, der bliver fremsat fra socialministerens side. Jeg ved ikke, om der er nogle eksempler på en langsommelighed, som har irriteret hr. René Skau Björnsson. Faktisk møder jeg normalt det modsatte her i salen, nemlig at jeg har travlt, at det skal gå for stærkt, og at nogle synes, at man i hvert fald fra nogle politikeres side måske skulle trække den lidt, fordi socialministeren nemlig har travlt med at løse de problemer, der opstår.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Der er jo mange eksempler på, at tiden trækker ud. Et eksempel kunne være de udsættelsessager, der er på socialområdet, hvor ministeren i løbet af 2-3 år vel 4-5 gange har sagt, at hun nu vil nedsætte et udvalg, der skal se på alle de børnefamilier, der bliver sat ud, og få gjort noget ved det. Og der er ikke sket ret meget, før det har været for sent. Men det er jo en helt anden snak.

Jeg vil godt sige, at der er blevet brugt meget færre penge, og det forholdt ministeren sig ikke til, på merudgifter end aftalt i den aftale, der blev indgået med os i sin tid. Og der synes vi jo, at det nu vil være oplagt at se på at fremme processen og sørge for, at den urimelighed, der vil